

Anonimizált változat

Fordítás

C-783/19 – 1

C-783/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. október 22.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Audiencia Provincial de Barcelona (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. október 4.

Fellebbező:

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Ellenérdekű fél:

GB

Sección n.º 15 de la Audiencia Provincial de Barcelona. Civil

(barcelonai tartományi bíróság, tizenötödik polgári tanács, Spanyolország)

[omissis] **Fellebbezés** [omissis]

Tárgy: Megállapítás iránti általános eljárás

Eredetileg eljáró bíróság: Juzgado de lo Mercantil n.º 06 de Barcelona
(barcelonai 6. sz. kereskedelmi bíróság, Spanyolország)

Eredeti eljárás: Megállapítás iránti általános eljárás [omissis]

Felperes: [omissis]: COMITÉ INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE [omissis] (champagne-i borral foglalkozó szakmaközi bizottság)

Alperes: GB

[omissis] A COMITE INTERPROFESSIONAL DU VIN DE CHAMPAGNE kérelmére a GB ellen, megállapítás iránt indult általános eljárás tekintetében a jelen bíróság az előtte folyamatban lévő fellebbezési eljárás[ban] [omissis] JOGERŐS [omissis] határozatot hozott az alábbi tartalommal:

VÉGZÉS

[omissis] [a bíróságra vonatkozó adatok]

Kelt Barcelonában, 2019. október 4-én.

Fellebbező: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne.

Ellenérdekű fél: GB.

Megtámadott határozat: Ítélet

Dátum: 2018. július 13.

Felperes: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne.

Alperes: GB.

TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

1. Az Audiencia Provincial de Barcelona [omissis] (barcelonai tartományi bíróság) tanácsa előtt folyamatban van a Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (champagne-i borral foglalkozó szakmaközi bizottság; a továbbiakban: C.I.V.C.) által

[eredeti 2. o.] a Juzgado Mercantil 6 de Barcelona (barcelonai 6. sz. kereskedelmi bíróság) 2018. július 13-i ítélete ellen indított fellebbezési eljárás.

2. Az elsőfokú és a fellebbezési eljárás tárgya a Champagne eredetmegjelölés oltalma hatályának megállapítása a „Champanillo” kereskedelmi névvel és megjelöléssel szemben, amelyet GB vendéglátási tevékenységre szolgáló üzlethelyiségek kereskedelmi forgalomban történő azonosítására használ.

3. [omissis] [A] jelen bíróságnak kétségei vannak az eredetmegjelölésekre és különösen a borászati termékek eredetének oltalmára vonatkozó közösségi rendeletek alkalmazási körével kapcsolatban, amely kétségek vezethettek ahhoz, hogy a [bíróság] előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen az Európai Unió Bírósága elé az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke alapján.

4. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése előtt a [bíróság] megküldte azt a feleknek, hogy megtehessék ezzel kapcsolatban az általuk megfelelőnek vélt észrevételeket [omissis].

JOGALAPOK [omissis]

ELSŐ – A jogvita tárgya

A Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) általános bírósági eljárás keretében megállapítás iránti keresetet terjesztett elő GB ellen szellemi tulajdon megsértése miatt. Konkrétan az alábbiak megállapítását kérte:

„A Bíróság ÁLLAPÍTSA MEG, hogy

1) *az alperes részéről a CHAMPANILLO megjelölés használata a [OMISSIS] piacon a Champagne [omissis] [e]redetmegjelölés bitorlásának minősül.*

2) *a »champanillo.es« domainnév bejegyzése és használata, valamint a CHAMPANILLO megkülönböztető megjelölés használata az alperes Facebook és Twitter közösségimédia-fiókjaiban a Champagne eredetmegjelölés bitorlásának minősül.*

3) *A fenti megállapítás következtében a »champanillo.es« domainnevet és a CHAMPANILLO megjelölést feltüntető internetes közösségimédia-fiókokat törölni kell.*

[eredeti 3. o.] KÖTELEZZE AZ ALPEREST:

a) *A fenti megállapítások tudomásul vételére és teljesítésére.*

b) *A CHAMPANILLO megjelölés használatának abbahagyására.*

c) *Bármilyen olyan felirat, cégtábla, plakát, hirdetés[,] reklámanyag vagy kereskedelmi okmány, ideértve az internetet is, piacról való kivonására, amelyen a megkülönböztető megjelölés szerepel.*

RENDELJE EL:

a) *a »champanillo.es« domainnév törlését a Red.es vállalat hivatalból történő megkeresésével.*

b) *A CHAMPANILLO megjelöléssel azonosított Facebook és Twitter fiókok megszüntetését a hivatalból történő megfelelő megkereséssel.*

- Az alperest kötelezve a költségek viselésére.”

2. Az alperes ellenkérelmet nyújtott be [omissis] arra hivatkozással, hogy a „Champanillo” vagy „el Champanillo” kifejezést egy vendéglátóegység (tapas bár) kereskedelmi neveként használja, anélkül, hogy fennállna annak veszélye, hogy a Champagne eredetmegjelölés oltalma alatt álló termékekkel összetéveszthető lenne, és anélkül, hogy a hivatkozott eredetmegjelölést hírnevét bármilyen módon kihasználná.

3. A megfelelő eljárás lefolytatását követően a bíróság ítéletet hozott, amelyben elutasította a felperes kereseti kérelmeit. Az ítéletben megállapítja, hogy[:]

„A jelen ügyben az ütköző megjelölések súlyozott értékelését követően [a bíróság] arra hívja fel a figyelmet, hogy a »Champanillo« [omissis] megjelölésnek az alperes által üzemeltetett kereskedelmi helyiségekben és a közösségi médiában történő használatával a „Champagne” megjelölésre történő esetleges félrevezető utalás csekély és jelentéktelen [omissis] az 1234/2007/EK rendelet 118m. cikke [omissis] (2) bekezdésének megsértése szempontjából.

Nem minden félrevezető utalás alapozza meg a bitorlást, annak az eredetmegjelölés tekintetében biztosított oltalommal kell kapcsolatosnak lennie. A termék, amely tekintetében a »Champanillo« megjelölést alkalmazzák, nem bor vagy alkoholtartalmú ital, egy tapas [b]ar [omissis] vagy vendéglátó helyiség nevééről van szó, ahol nem állapítható meg, hogy »champagne« terméket árusítanak, és a termék célközönsége annyira eltér a »Champagne« eredetmegjelölés oltalma alatt álló termékekéhez viszonyítva, amely jóhírnevű védjegy komoly megbecsülésnek örvend a borászati ágazatban és a vendéglátóiparban, hogy a megjelölések hangzásbeli hasonlósága nem jelent félrevezető utalást.”

Az [omissis] elsőfokú ítélet a spanyol Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) első tanácsának [omissis] 2016. március 1-jei ítéletére (ECLI:ES:TS:2016:771) hivatkozik, amelyben azon Champín védjegyet vitatták, amelyet **[eredeti 4. o.]** a gyermekzsúrokon fogyasztott, gyümölcs alapú, alkoholmentes szénsavas ital forgalmazására használnak. A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) megállapította, hogy a Champín védjegy nem bitorolta a Champagne eredetmegjelölést, mivel az a termék, amellyel kapcsolatban a Champín kifejezést alkalmazzák, és annak célközönsége eltér a Champagne eredetmegjelölés oltalma alatt álló termékektől és célközönségétől. A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) következtetése szerint tehát a hangzásbeli hasonlóság nem jelent félrevezető utalást.

4. Az ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a D. O. Champagne (az alapjogvitában felperes).

5. A jelen bíróság az alábbi tényekből indult ki:

1) A Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ((champagne-i borral foglalkozó szakmaközi bizottság; a továbbiakban: C.I.V.C.) a francia jog szerint alapított olyan szervezet, amelyet a Champagne termelők érdekeinek biztosításával, valamint Champagne eredetmegjelölés világszintű jogi védelmével bíztak meg.

2) A C.I.V.C., ahogy azt az 1941. április 12-i francia törvény meghatározza, jogi személyiséggel rendelkező olyan, félig kormányzati szervezet, amely keresetindításra jogosult [omissis] a bíróságok előtt a Champagne eredetmegjelölés védelme érdekében.

3) A „Champagne” eredetmegjelölés jelenleg a 2010. november 22-i 2010-1441. sz. francia rendelet alapján részesül oltalomban, amelyet

Spanyolországban is alkalmazni kell a spanyol állam és a Francia Köztársaság között kötött, az eredetmegjelölésekről, származásmegjelölésekről és egyes termékek megjelöléseiről szóló Egyezmény és annak 1973. június 27-i Jegyzőkönyve értelmében.

4) A „Champagne” eredetmegjelölés nemzetközi szinten is oltalomban részesül a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél történő bejegyzés alapján, a kereset 3–8. dokumentuma.

5) A Champagne eredetmegjelölés világszerte elismert és világhírű, 9–16. dokumentum.

6) GB arra használja a „CHAMPANILLO” megjelölést, hogy a Barcelona, Mollet del Vallés, Calella és Cardedeu településén található tapas bárokat megkülönböztesse, 17–19. dokumentumok.

7) Az alperes két egymást követő alkalommal megpróbálta védjegyként [omissis] lajstromba vetetni a „Champanillo” [omissis] megjelölést az Oficina Española de Patentes y Marcas-nál (spanyol szabadalmi és védjegy hivatal, a továbbiakban: OEPM), a felperes felszólalását követően azonban, a 2011. február 8-i és a 2015. április 14-i határozatokkal mindkét esetben elutasították a védjegybejelentést, mert az összeegyeztethetetlen volt a Champagne eredetmegjelöléssel. [eredeti 5. o.]

8) GB a „Champanillo” kifejezést arra is használja, hogy a közösségi médiában és a hagyományos hordozókon (plakátok, röpcédulák és hirdetések) reklámozza a vendéglátó helyiségeit (italok és tapas). E használat is vita tárgyát képezi.

9) A felperes okiratokkal bizonyította, hogy 2015-ig GB egy „Champanillo” megnevezésű habzóított árusított a vendéglátó helyiségeiben, és a habzóbor árusítását akkor hagyta abba, amikor a felperes keresetet indított ellene.

10) A vendéglátó helyiségeiben egyébként grafikai hordozóként használja a habzóított tartalmazó két pohár fényképét.

MÁSODIK. – A jogi háttér, amelynek keretében a kétségek felmerülnek

6. Általában véve megállapítható, hogy a fellebbezési eljárásban tárgyalt kérdés arra vonatkozott, hogy a vendéglátó üzlet tulajdonosa használhat-e olyan nevet, amely valamely termékre vonatkozó, oltalom alatt álló eredetmegjelölésre történő félrevezető utalás.
7. Az eredetmegjelölések oltalmáról szóló szabályozás termékekre vonatkozik, míg a félrevezető utalást tartalmazó kifejezést használó személy szolgáltatási tevékenységet végez.

A szabályozási háttérrel, amelynek keretében a fellebbezést el kell bírálni, alapvetően a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/[EK] [omissis] tanácsi rendelet 13. cikke határozza meg.

Továbbá a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/[EU][omissis] európai parlamenti és tanácsi rendelet. E rendelet a 103. cikkében kifejezetten a borászati termékekhez kapcsolódó eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó szabályozásra hivatkozik.

E rendelet tekintetében kifejezetten a (2) bekezdés **[eredeti 6. o.]** b) pontjára utalnak, mivel az nem csak termékekre, hanem szolgáltatásokkal rendelkező termékekre hivatkozik:

„(2) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések, valamint az ezek egyikével a vonatkozó termékleírásnak megfelelően ellátott borok a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

b) az elnevezés bármilyen visszaélésszerű használata, utánzása vagy idézése, még abban az esetben is, ha a termék vagy a szolgáltatás tényleges származása fel

van tüntetve, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezés fordítását használják, illetve ha azt a »jellegű«, »típusú«, »módszerrel készített«, »hasonlóan készített«, »utánszat«, »ízű«, »-szerű« vagy ezekhez hasonló kifejezések kísérik.»

E rendelkezéseknek egységet kell alkotniuk a francia mezőgazdaságról szóló törvénykönyv 1.643-1. cikkével, a spanyol állam és a Francia Köztársaság között létrejött, az eredetmegjelölésekről, származásmegjelölésekről és egyéb termékek megjelöléseiről szóló Egyezmény értelmében (1973. június 27-i Jegyzőkönyv).

8. E szabályozási háttérből kiindulva és az egyéb kiegészítő szabályok alkalmazhatósága mellett, [a bíróság] kétségét fejezi ki a közösségi szabályozás hatályával és értelmezésével kapcsolatban, amely kétségek általában véve az eredetmegjelölések oltalmának – mint az egyéb ipari tulajdonjogok oltalmához hasonló szabályozás – korlátaira vonatkozó alábbi kérdésekre irányulnak.

1) Az eredetmegjelölés [omissis] oltalmának hatálya nem csak a hasonló termékekkel szemben, hanem olyan szolgáltatásokkal szemben is lehetővé teszi-e annak védelmét, amelyek az említett termékek közvetlen vagy közvetett értékesítéséhez kapcsolódhatnak?

2) A félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázata, amelyre a közösségi rendeletek említett cikkei hivatkoznak, elsődlegesen a név vizsgálatának elvégzését igényli-e [omissis] az átlagfogyasztóra gyakorolt hatásának meghatározása céljából, vagy a [omissis] félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázatának elemzéséhez előzetesen meg kell-e határozni, hogy olyan azonos, hasonló vagy összetett termékekről van szó, amelyeknek egyik alkotóelemét az eredetmegjelölés oltalma alatt álló termék képezi?

3) A félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázatát objektív paraméterekkel kell-e meghatározni, ha a nevek teljesen vagy nagymértékben megegyeznek, vagy az idéző és idézett termékekre és szolgáltatásokra figyelemmel kell azt megállapítani azon következtetés levonásához, hogy a félrevezető utalás kockázata csekély és jelentéktelen?

4) A hivatkozott szabályozás által előírt oltalom a félrevezető utalás vagy kihasználás kockázata esetén e termékek sajátosságaira jellemző különös oltalomnak tekinthető-e, vagy az oltalomnak mindenképpen a tisztességtelen verseny szabályaihoz kell kapcsolódnia.

9. Ezek a kérdések merülnek fel a fellebbezési kérelem előterjesztése és annak meghatározása során, hogy [eredeti 7. o.] milyen körben kell alkalmazni és hogyan kell értelmezni az eredetmegjelölés tekintetében e megjelölés hírnevének kihasználásával bekövetkező bitorlás azon eseteit, amikor a feltételezett bitorló szolgáltatást nyújt?

10. [omissis][a fellebbező által javasolt további kérdések, amelyeket a bíróság nem vett figyelembe]

HARMADIK.– Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének megalapozottsága

11. Az Európai Unó működéséről szóló szerződés és az azt tárgyaló ítélezési gyakorlat alapján, ha a nemzeti bíróság olyan közösségi szabály tekint alkalmazhatónak, amelynek értelmezése nem áll rendelkezésre, és amely kétségeket vethet fel annak más belső szabályokkal vagy akár a belső ítélezési gyakorlattal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, még ha nem is ő a végső fokon eljáró bíróság, lehetősége van arra, hogy kérdést terjesszen elő. A nemzeti bíróságok nagyon széles jogkörrel rendelkeznek arra, hogy a kérdést a Bíróság elé terjesszék, ha úgy ítélik meg, hogy az előttük folyamatban lévő ügy közösségi jogi rendelkezések értelmezésével kapcsolatos olyan kérdéseket vet fel, amelyek a Bíróság döntéshozatalát igénylik.
12. A jelen ügyben ezen értelmezési kétségek az Európai Unió hivatkozott rendeletei kapcsán merülnek fel, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/[EK] [omissis] tanácsi rendelettel [omissis] és a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/[EU][omissis] európai parlamenti és tanácsi rendelettel kapcsolatban [omissis].
13. A jogvita feltételeinek e meghatározása alapján [a bíróság] szükségesnek ítéli az EUMSZ 267. cikk által hivatkozott előzetes döntéshozatali eljárás megindítását abból a célból, hogy az Európai Unió Bírósága választ adjon az alábbi kérdésekre:

RENDELKEZŐ RÉSZ

[eredeti 8. o.] A fent kifejtettek értelmében a [bíróság] úgy határoz, hogy az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a következő kérdéseket, amelyek a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/[EK] [omissis] tanácsi rendelet 13. cikkének és a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/[EU][omissis] európai parlamenti és tanácsi rendelet 103. cikkének értelmezésére vonatkoznak.

1) [Valamely] eredetmegjelölés oltalmának hatálya nem csak a hasonló termékekkel szemben, hanem olyan szolgáltatásokkal szemben is lehetővé teszi-e annak védelmét, amelyek az említett termékek közvetlen vagy közvetett értékesítéséhez kapcsolódhatnak?

2) A félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázata, amelyre a közösségi rendeletek említett cikkei hivatkoznak, elsődlegesen a név vizsgálatának elvégzését igényli-e az átlagfogyasztóra gyakorolt hatásának meghatározása céljából, vagy a félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázatának elemzéséhez előzetesen meg kell határozni, hogy azonos, hasonló vagy pedig

olyan összetett termékekről van-e szó, amelyeknek egyik alkotóelemét eredetmegjelölés oltalma alatt álló termék képezi?

3) A félrevezető utalással bekövetkező bitorlás kockázatát objektív paraméterekkel kell-e meghatározni, ha a nevek teljesen vagy nagyon nagy mértékben megegyeznek, vagy az idéző és idézett termékekre és szolgáltatásokra figyelemmel azt eltérő fokozatok szerint lehet megállapítani azon következtetés levonásához, hogy a félrevezető utalás kockázata csekély vagy jelentéktelen?

4) A hivatkozott szabályozás által biztosított oltalom a félrevezető utalás vagy kihasználás veszélye esetén e termékek sajátosságaira jellemző különös oltalomnak tekinthető-e, vagy az oltalomnak mindenképpen a tisztességtelen verseny szabályaihoz kell kapcsolódnia?

[omissis] [Eljárásjogi megállapítások] [omissis] A jelen határozat jogerős és e határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.

[eredeti 9. o.] [omissis].

Kelt Barcelonában, 2019. október 10-én.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM